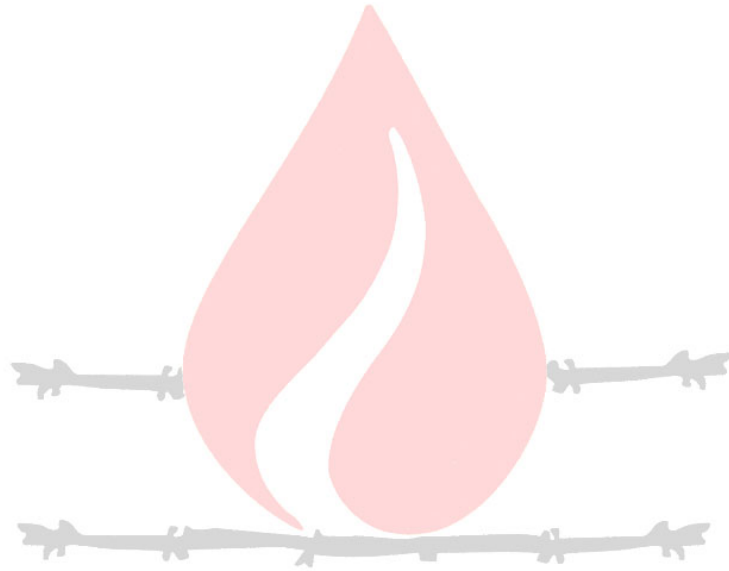

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

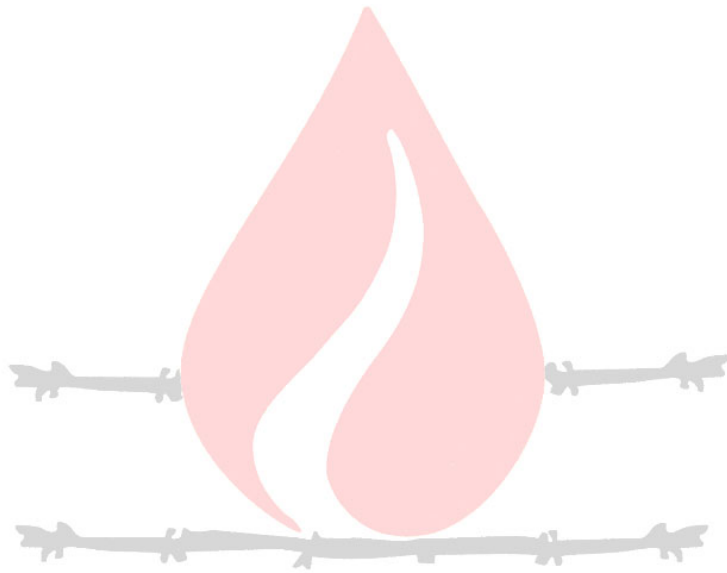
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی (۱۱)

گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۵۰

مردادماه و شهریورماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۵۰۵۰

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در مردادماه و شهریورماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان حقوق بشری القسط^۲ در روز دوشنبه ۸ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص تداوم روال معمول ناپدیدشدگی‌های قهری در عربستان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به تداوم روال معمول ناپدیدشدگی‌های قهری از سوی مقام‌های سعودی علیه فعالان و شهروندان این کشور، برخی در ماه‌های اخیر و برخی برای مدت زمان طولانی‌تر؛
ب) اشاره به دستگیری خودسرانه و ناپدیدشدگی چندین فعال و وبلاگ‌نویس تنها در ماه‌های اخیر، پس از بهره‌مندی صلح‌آمیز آن‌ها از حق‌شان در زمینه آزادی بیان در فضای

^۱ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor)؛ کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی (MEMO)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه (Euro-Mediterranean)؛ سازمان آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Human Rights Monitor Americans for)؛ مؤسسه دموکراسی و حقوق و دموکراسی بحرین (Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آئی (Middle East Eye)؛ بنیاد حقوق سند (Sanad Rights Foundation) و سازمان حقوق بشری القسط (ALQST for Human Rights).

^۲ALQST for Human Rights

مجازی، از جمله لینا الشریف^۳، پزشک^۴ و عبدا... گیلان، وبلاگ‌نویس^۵ در ماه مه و عبدا... المبارکی^۶ فعال مدنی، در ماه ژوئیه سال جاری میلادی؛

ج) اشاره به انتقال این افراد به مکان‌های نامعلوم و محروم کردن آن‌ها از امکان تماس با خانواده‌های خود، پس از دستگیری‌شان و از این‌رو بروز نگرانی‌ها در زمینه ناپدیدسازی قهری آن‌ها؛

د) اشاره به عدم تصویب کنوانسیون حمایت از تمامی افراد در قبال ناپدیدسازی قهری^۷ از سوی عربستان و از این‌رو تداوم اقدام آن به ناپدیدسازی قهری افراد بهره‌مند از حق خود در زمینه آزادی بیان، از جمله دستگیری سلیمان الدویش^۸ و اعظ سعودی، در روز ۲۲

^۳Lina Alsharif

^۴سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی سازمان حقوق بشری القسط، در روز سه‌شنبه ۲۲ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص هراس از ناپدیدشدگی پزشک سعودی از زمان دستگیری وی در ماه مه سال جاری میلادی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:
الف) اشاره به دریافت اخبار معتبر از سوی سازمان حقوق بشری القسط، مبنی بر دستگیری لینا الشریف، پزشک سعودی، ۳۳ ساله، در هفته‌های گذشته و احتمال ناپدیدشدگی قهری او احتمالاً به دلیل کنش‌گرایی‌های صلح‌آمیز وی در شبکه‌های اجتماعی؛

ب) اشاره به دستگیری الشریف از سوی مقام‌های سعودی، در ماه مه سال ۲۰۲۱ میلادی، همچنین محرومیت خانواده او از برقراری هرگونه تماس با وی برای هفته‌های متوالی که در این مدت در وضعیت ناپدیدشدگی قهری به سر می‌برده است: گفتنی است که این سازمان حقوق بشری ضمن ابراز نگرانی در این زمینه اطلاعات بیشتری در رابطه با شرایط این پزشک زندانی و محل حبس وی ندارد؛

ج) اشاره به احتمال ارتباط دستگیری الشریف با فعالیت‌های او در شبکه‌های اجتماعی که در آن وی به گونه‌ای صلح‌آمیز از حق خود در زمینه آزادی بیان بهره‌مند شده است؛

د) اشاره به اظهارات جاش کوپر، معاون سازمان القسط، مبنی بر ابراز نگرانی شدید در زمینه ناپدیدشدگی قهری ظاهری الشریف، به‌ویژه با توجه به اقدام مقام‌های سعودی به استفاده سیستماتیک و گسترده از این شیوه به‌منظور خاموش کردن صدای منتقدان خود؛

ه) اشاره به به‌شمار آمدن اقدام حکومت عربستان به ناپدیدسازی قهری به‌عنوان بخشی از الگوی بزرگ‌تر دستگیری خودسرانه شهروندان این کشور به دلیل بهره‌مندی آن‌ها از حق آزادی بیان و دیگر حقوق بنیادین، که با دوره‌های ناپدیدشدگی طولانی یا کوتاه‌مدت همراه است، پیش از آنکه متهم برای مواجهه با محاکمه خود از خفاء خارج شود: گفتنی است که برخی مواقع این دوره‌ها طولانی مدت بوده و به نگرانی‌ها در زمینه ایمنی قربانیان و حتی زندگی آن‌ها دامن زده است؛

و) اشاره به درخواست این نهاد حقوق بشری از مقام‌های سعودی جهت آشکار ساختن بی‌درنگ سرنوشت لینا الشریف و دیگر ناپدیدشدگان قهری و آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط تمامی افراد خودسرانه دستگیر شده تنها برای ابراز عقاید خود، همچنین تحت فشار قرار گرفتن مقام‌های این کشور جهت پایان دادن به این‌گونه اقدام‌ها و مسئول به‌شمار.

^۵Abdullah Gilan

^۶Abdullah al-Mubarak

^۷Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance (ICPPED)

^۸Sulaiman al-Dowaihs

آوریل سال ۲۰۱۶ میلادی، پس از اقدام او به انتشار توئیتهای انتقادآمیز از ملک سلمان و محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی؛

ه) اشاره به انتقال او به کاخی سلطنتی در ریاض، مورد بازجویی قرار گرفتن وی از سوی مقامی بلندپایه در مورد مطالب توییتری او و مورد ضرب و شتم قرار گرفتن شدید وی تا به آنجایی که دیگران برای ممانعت از کشته شدن او ناگزیر به مداخله شدند؛

و) اشاره به مورد شکنجه قرار گرفتن مکرر الدویش و دیده شدن او برای آخرین بار در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۸ میلادی: گفتنی است که از آن زمان به بعد دیگر هیچگونه اطلاعی از وی در دسترس نیست که حاکی از ناپدیدشدگی قهری او است؛

ز) اشاره به همچنین ناپدیدشدگی قهری اعضای خانواده سلطنتی، از جمله دستگیری سلمان آل سعود؛ در ماه ژانویه سال ۲۰۱۸ میلادی، انتقال او به زندان الحائر و حبس او در مکانی نامعلوم برای مدت ۷ ماه بدون ارائه هرگونه خبر درباره سرنوشت وی؛

ح) اشاره به انتقال سلمان آل سعود به همراه پدرش، عبدالعزیز آل سعود؛^۱ در اوایل سال ۲۰۱۹ به ویلایی خصوصی متعلق به مقامهای سعودی، همچنین انتقال سلمان، در روز ۲۸ مارس سال ۲۰۲۰ میلادی، توسط مردانی نقابدار از این ویلا به مکانی نامعلوم برای مدت دو ماه و سپس بازگرداندن وی نزد پدرش، در اواخر ماه مه: گفتنی است که سلمان و پدرش در روز ۲۸ نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی به مکانی نامعلوم انتقال یافته و ناپدیدشده قهری به شمار می آیند؛

ط) اشاره به قرار گرفتن بسمه بنت سعود آل سعود، دختر پادشاه سابق عربستان، در معرض ناپدیدشدگی قهری برای مدت بیش از یک ماه، پس از دستگیری در ماه مارس سال ۲۰۱۹ میلادی و محرومیت او از تماس با خانواده خود تا ماه آوریل همین سال: گفتنی است که وی در این مدت بهرغم وضعیت وخیم سلامتی خود از دریافت مراقبت‌های درمانی لازم محروم مانده است؛

^۱Salman Al Saud
^۲Abdulaziz Al Saud

ی) اشاره به ناپدیدشدگی قهری بسمه و خواهرش سوهد^۱ و ابراز نگرانی در زمینه رو به وخامت نهادن وضعیت سلامتی وی با توجه به اقدام مقام‌های سعودی به محروم کردن عامدانه او از دریافت درمان‌های پزشکی لازم؛

ک) اشاره به دستگیری ترکی الجاسر^۲، روزنامه‌نگار، در روز ۱۵ مارس سال ۲۰۱۸ میلادی، در پی یورش مأموران امنیتی به منزل او و ناپدیدشدگی وی از آن زمان؛

ل) اشاره به محرومیت وی از انجام هرگونه ملاقات یا برقراری تماس تلفنی و امتناع مقام‌ها از پاسخگویی به هرگونه پرسشی در رابطه با این زندانی برای نزدیک به دو سال؛

م) گفتنی است که سرانجام در ماه فوریه سال ۲۰۲۰ میلادی، مقام‌های سعودی در واکنش به درخواست فرآیندهای ویژه شورای حقوق بشر سازمان ملل، اعلام نمودند که این زندانی در زندان الحائر محبوس شده است. پس از این رویداد، الجاسر برای نخستین بار اجازه تماس تلفنی با خانواده خود را دریافت کرد و آن‌ها را از مکان حبس خود آگاه نمود، اما از آن زمان تاکنون دیگر اطلاعی از وی در دسترس نیست؛

ن) اشاره به دستگیری عبدالرحمان السدحان^۳، فعال امور بشردوستانه، در ماه مارس سال ۲۰۱۸ میلادی، از محل کار خود (مرکز صلیب سرخ جهانی در ریاض) توسط مأموران مخفی پلیس که پس از گذشت ۲۳ ماه از ناپدیدشدگی قهری او و عدم ارائه هرگونه اخبار از سوی مقام‌های کشور در رابطه با سرنوشت وی، سرانجام در روز ۱۲ فوریه سال ۲۰۲۰ میلادی، برای نخستین بار اجازه برقراری تماس تلفنی با خانواده خود را دریافت نمود و به آن‌ها اطلاع داد که در زندان الحائر محبوس شده است؛

س) اشاره به محرومیت او از برقراری هرگونه تماس دیگر با خانواده خود تا روز ۲۲ فوریه سال جاری میلادی، همچنین مورد محاکمه قرار گرفتن وی توسط دادگاه کیفری ویژه در روز ۵ آوریل و محکومیت او به تحمل ۲۰ سال حبس، تنها برای کنش‌گرایی‌های صلح‌آمیز خود، به‌رغم اینکه پیش‌ازاین به او اطلاع داده شده بود که اتهامی علیه وی

^۱Suhood

^۲Turki al-Jasser

^۳Abdulrahman al-Sadhan

وجود ندارد و در ماه مارس آزاد خواهد شد: گفتنی که السدحان همچنان از برقراری تماس با خانواده خود محروم است؛

ع) اشاره به درخواست سازمان حقوق بشری القسط از مقام‌های سعودی جهت پایان دادن به روند ناپدید سازی‌های قهری و آشکار ساختن بی‌درنگ سرنوشت تمامی ناپدیدشدگان، همچنین تأکید بر ضرورت تصویب کنوانسیون حمایت از تمامی افراد در قبال ناپدیدسازی قهری، از سوی عربستان سعودی و پایبندی به آن؛^{۱۴}

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان حقوق بشری القسط، در روز چهارشنبه ۳ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دادگاه تجدیدنظرخواهی به افزودن دو سال دیگر به محکومیت خالد العُمیر؛^{۱۵} زندانی سیاسی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به افزایش مدت زمان محکومیت خالد العمیر، فعال حقوق بشر، از ۷ سال به ۹ سال از سوی دادگاه تجدیدنظرخواهی، در روز دوشنبه ۲۵ مردادماه، علاوه بر ۹ سال ممنوعیت از سفر و همچنین احتمال مواجهه او با اتهام‌های جدید در رابطه با نگرارش مطالبی در زندان که می‌تواند به محکومیت‌های بیشتر وی بیانجامد؛

ب) اشاره به عدم ارائه ادله لازم از سوی دستگاه قضایی برای صدور این حکم و حاکی بودن یافته‌های سازمان القسط از درخواست دادستان عمومی جهت افزایش بیشتر زمان محکومیت العمیر؛

ج) اشاره به اقدام العمیر، به هنگام حبس در زندان الحائر، به نگرارش مطالبی مبنی بر محکومیت دادگاه‌های سعودی و قوانین مبارزه با تروریسم و جرایم سایبری در این کشور که او بر اساس آن‌ها دستگیر شده و مورد محاکمه قرار گرفته است، ضمن تأکید بر

^{۱۴} گزارش سازمان حقوق بشری القسط. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.alqst.org/en/post/enforced-disappearances-still-routine-practice-in-saudi-arabia>

^{۱۵} Khaled Al-Omair

غیرقانونی بودن محاکمه و محکومیت خود: گفتنی است که العمیر این مطالب را به خارج از زندان انتقال داده است؛

د) اشاره به وقوع سوءقصدی علیه العمیر در زندان برای کشتن او و اظهارات مقام‌های زندان مبنی بر انجام تحقیق در این زمینه که تاکنون اقدامی در رابطه با آن انجام نپذیرفته است؛

ه) اشاره به دستگیری خالد العمیر، در ماه ژوئن سال ۲۰۱۸ میلادی، پس از ثبت شکایت از دیوان سلطنتی علیه افراد مسئول شکنجه او در زمان اجرای حکم قبلی وی، که مشتمل بر تحمل ۸ سال حبس بود؛

و) اشاره به حبس العمیر برای ماه‌های متوالی بدون تفهیم اتهام و مبادرت ورزیدن او به اعتصاب غذا در اعتراض به وضعیت خود، تا آنکه سرانجام در روز ۸ سپتامبر سال ۲۰۲۰ میلادی در مقابل دادگاه کیفری ویژه - دادگاه جرائم تروریستی سعودی - حضور یافت؛
ز) اشاره به اقدام این دادگاه، در روز ۲۵ آوریل سال ۲۰۲۱ میلادی، به محکوم کردن العمیر به تحمل ۷ سال حبس، به همراه ۷ سال ممنوعیت از سفر تنها به دلیل کنش‌گرایی صلح‌آمیز وی؛

ح) اشاره به برخی از اتهامات العمیر، از جمله ایجاد هشتگ عربی «مردم خواهان قانون اساسی جدید هستند» و متهم شدن او به راه‌اندازی کارزار در راستای تحریک مردم علیه حاکمیت کشور: گفتنی است که دادگاه در آن زمان حکمی بدوی صادر نمود که برای ۳۰ روز قابل تجدیدنظرخواهی بود و در پی آن دادگاه تجدیدنظرخواهی اکنون اقدام به صدور حکمی سخت‌گیرانه‌تر نموده است؛

ط) اشاره به صدور این حکم در میانه تداوم سرکوب مدافعان حقوق بشر و منتقدان مسالمت‌جو در ماه‌های اخیر در این کشور که منجر به محاکمه، دریافت احکام حبس و تأیید احکام یا افزایش میزان محکومیت‌ها در رابطه با شماری از این افراد، از جمله اسراء العُغام،^۶ محمد الرابعه،^۷ عبدالرحمان السدحان^۸ و محمد العُتیبی^۹ شده است؛

^۶Israa al-Ghomgham
^۷Mohammed al-Rabiah
^۸Abdulrahman al-Sadhan

ی) اشاره به حاکی بودن افزایش محکومیت و احتمال اعلام اتهامات جدید علیه العمیر در قالب مجموعه‌ای از تدابیر سخت‌گیرانه علیه وی، از انتقام‌جویی مقام‌های سعودی علیه فعالان مسالمت‌جو، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام جامعه بین‌المللی به واکنش نشان دادن در قبال این سوءاستفاده‌ها و درخواست از عربستان سعودی جهت آزادی العمیر و سایر زندانیان سیاسی - عقیدتی؛

ک) اشاره به درخواست سازمان القسط از مقام‌های سعودی جهت محترم شمردن و حمایت از آزادی عقیده و بیان و همچنین درخواست از آن‌ها جهت آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط العمیر و تمامی زندانیان سیاسی - عقیدتی و لغو اتهامات ساختگی علیه آن‌ها؛^۲

۳- انتشار گزارش از سوی بنیاد حقوق سند،^۲ در بریتانیا، در روز سه‌شنبه ۲ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص به شمار آمدن اعدام‌عبدال... الحویتی به‌عنوان جرم متناقض با حقوق بین‌الملل. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به تناقض کامل اجرای حکم اعدام صادر شده برای عبدال... الحویتی، کودک‌مجرم، با دعوای عربستان سعودی در زمینه وقوع اصلاحات در کشور در این زمینه؛

ب) اشاره به دستگیری الحویتی از سوی نیروهای امنیتی در ماه مه سال ۲۰۱۷ میلادی - که در آن موقع ۱۴ ساله بود - به دلیل ارتکاب به اتهام‌های کیفری ادعایی؛

ج) اشاره به گزارش روزنامه نیویورک تایمز در زمینه اقدام دادگاه به رد شواهد ارائه شده در این زمینه که عبدال... الحویتی که اکنون ۱۹ سال دارد، به هنگام وقوع سرقت در آن مکان حضور نداشته است. این دادگاه همچنین دعوای وی در زمینه اخذ اعترافات ابتدایی او تحت فشار را، نادیده گرفته است؛

^۱Mohammed al-Otaibi

^۲گزارش سازمان حقوق بشری القسط. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.alqst.org/en/post/appeal-court-adds-two-more-years-to-prisoner-of-conscience-khaled-al-omair-sentence>

^۳Sanad Rights Foundation

د) اشاره به گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر در زمینه موضوع اعدام کودک مجرمان در این پادشاهی مبنی بر اینکه از میان ۳۷ نفری که در سال ۲۰۱۹ میلادی، در یک روز بر اساس جرائم مرتبط با تروریسم اعدام شدند، دست کم دو نفر در زمان وقوع جرم زیر ۱۸ سال بودند؛

ه) اشاره به تداوم اقدام مقام‌های عربستان به نقض موازین و قوانین داخلی و بین‌المللی با توجه به تداوم اعدام کودک مجرمان به‌رغم تمامی اتهامات وارده مبنی بر اخذ اعتراف‌های اجباری و متهم شدن مقام‌های حکومت به نقض فاحش حقوق بشر.^{۲۲}

*بحرین

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز سه‌شنبه ۲ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام حکومت بحرین به هک تلفن‌های ۹ تن از فعالان حقوق بشری با بدافزار جاسوسی پگاسوس متعلق به شرکت ان.اس.ا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به استفاده دولت بحرین از بدافزار جاسوسی ساخت رژیم اسرائیل جهت هک کردن تلفن‌های ۹ تن از فعالان حقوق بشری بحرینی در داخل و خارج از کشور - مورد

هدف قرار دادن فعالان به کمک بدافزار جاسوسی پگاسوس متعلق به شرکت ان.اس.ا.؛

ب) اشاره به شامل شدن فعالان مورد هدف قرار گرفته بر دو تن از فعالان ساکن لندن، سه

تن از اعضاء جمعیت وعده، سه تن از اعضای مرکز حقوق بشر بحرین و یک عضو

جمعیت الوفاق؛

^{۲۲} گزارش بنیاد حقوق سند. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به آخرین گزارش محققان مرکز سیتیزن لب^{۲۴} مستقر در کانادا، تحت عنوان «از مروراید تا پگاسوس» مبنی بر تأیید این اقدام و به شمار آوردن آن به عنوان نخستین باری که حکومت بحرین اقدام به هک تلفن‌های افرادی خارج از کشورهای اروپایی نموده است؛

د) اشاره به یافته‌های به دست آمده از یک گروه تحقیقی تحت نظارت سازمان مردم نهاد فوربیدن استوریز^{۲۵} مستقر در پاریس و سازمان عفو بین‌الملل مبنی بر فهرست اسامی ۵۰ هزار نفر از افرادی که مورد هدف این بدافزار جاسوسی قرار گرفته و تلفن آن‌ها هک شده است: از میان این فهرست می‌توان اسامی رهبران جهان، فعالان حقوق بشر و روزنامه‌نگاران اشاره کرد؛

ه) اشاره به نام موسی محمد^{۲۶} عکاس خبرنگار و فعال مستقر در لندن - که به نام موسی عبد نیز شناخته می‌شود - به عنوان یکی از افراد هدف قرار داده شده از سوی حکومت بحرین؛

و) اشاره به اظهارات او مبنی بر اقدام وی به گریز از شکنجه و آزار و اذیت در بحرین و پناه آوردن به لندن جهت یافتن ایمنی و باین حال تداوم قرار گرفتن او در معرض نظارت و حملات فیزیکی از سوی رژیم‌های حاشیه خلیج (فارس)؛

ز) اشاره به سکوت اختیار کردن دولت بریتانیا در قبال اقدامات جاسوسی و تجاوز به حریم خصوصی این روزنامه‌نگار و فعالان دیگر از سوی ۳ متحد نزدیک خود - رژیم اسرائیل، بحرین و امارات متحده عربی: تحلیل موبایل محمد حاکی از آن است که تلفن او پیش از ماه سپتامبر سال ۲۰۲۰ میلادی از سوی بدافزار پگاسوس هک شده است؛

ح) اشاره به مورد هدف قرار گرفتن پیش‌تر محمد از سوی حکومت بحرین با استفاده از بدافزار فین‌فیشر^{۲۷} - شرکت نظارتی دیگری که بدافزارهای جاسوسی را به منظور هک رایانه او در سال ۲۰۱۱ میلادی در اختیار منامه قرار داده بود؛

^{۲۴}Citizen Lab

^{۲۵}Forbidden Stories

^{۲۶}Moosa Mohammed

^{۲۷}Finfisher

ط) اشاره به اظهارات سید احمد الوداعی، مدیر مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین، مبنی بر محکومیت این اقدام و اشاره به یافته‌های گزارش مرکز سیتیزن‌لب مبنی بر حجم هراس‌انگیز عملیات نظارتی دولت بحرین، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام دولت‌های بریتانیا و ایالات متحده آمریکا - که در این رابطه سکوت اختیار کرده‌اند - به اتخاذ موضعی در قبال رفتار سوءاستفاده‌جویانه متحدان خودکامه خود؛

ی) وی در ادامه افزود که دیکتاتوری بحرین به تجاوز به حریم خصوصی شهروندان خود، مصون از هرگونه مجازات، ادامه می‌دهد تا زمانی که با عواقب این اقدام‌ها مواجه شود؛
ک) از دیگر افراد سرشناسی که مورد هدف این بدافزار قرار گرفتند می‌توان به جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار سرشناس سعودی که در سال ۲۰۱۸ میلادی در ترکیه به قتل رسید، امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر عراق، میشل عون، رئیس‌جمهور لبنان و همچنین راشد الغنوشی، رئیس پارلمان تونس که تلفن وی از سوی عربستان سعودی مورد هدف قرار گرفته است، اشاره کرد؛^{۲۸}

۲- انتشار گزارش از سوی مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین؛^{۲۹} در روز چهارشنبه ۲۷ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص رو به وخامت نهادن وضعیت سلامتی زندانی سیاسی سرشناس بحرینی در آستانه ورود به روز چهل و دوم از اعتصاب غذای خود. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:
الف) اشاره به ورود دکتر عبدالجلیل السینکیس،^{۳۰} زندانی سیاسی بحرینی، به روز چهل و دوم از اعتصاب غذا، منجر به از دست دادن ۱۸ کیلو از وزن خود، همچنین نارضایتی او از مورد آزار و اذیت قرار گرفتن از سوی نگهبانان مرکز پزشکی کانوا^{۳۱} که وی در حال حاضر در آنجا تحت مراقبت به سر می‌برد؛

^{۲۸} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آئی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeasteye.net/news/bahrain-pegasus-spyware-targets-dissident-activists-home-abroad>

^{۲۹}Bahrain Institute for Rights and Democracy (BIRD)

^{۳۰}Abduljalil AlSingace

^{۳۱}Kanoo Medical Centre

ب) اشاره به اطلاعات به دست آمده از یکی از اعضای خانواده دکتر السینکیس، مبنی بر رو به وخامت نهادن شرایط او از زمان مبادرت ورزیدن وی به اعتصاب غذا در روز ۸ ژوئیه سال جاری میلادی؛

ج) اشاره به ابتلا دکتر السینکیس به سندرم پس از فلج اطفال و نیاز او به عصا یا صندلی چرخ‌دار برای حرکت و از این رو عدم بروز خطری از جانب وی برای گریز، با توجه به تضعیف وضعیت جسمانی او: این در حالی است که نگهبانانی برای نظارت ۲۴ ساعته بر وی در اتاق او مستقر شده‌اند و دکتر السینکیس درخواست نموده تا آن‌ها به خارج از اتاق انتقال یابند؛

د) اشاره به همچنین شکایت خانواده دکتر السینکیس در خصوص عدم صدور مجوز برای آن‌ها از سوی مقام‌های زندان جهت انجام ملاقات‌های خانوادگی منظم: درحالی‌که سایر زندانیان می‌توانند هر هفته دو بار با خانواده خود دیدار کنند، این امر برای دکتر السینکیس معمولاً به دو هفته یک‌بار تقلیل یافته است؛

ه) اشاره به مورد آزار و اذیت قرار گرفتن دکتر السینکیس از سوی نگهبانان به هنگام انجام تماس تلفنی با خانواده خود به منظور کوتاه کردن تماس‌های او و حتی در برخی مواقع اقدام آن‌ها به قطع این تماس‌ها به هنگام مکالمه؛

و) اشاره به اظهارات دکتر السینکیس به خانواده خود مبنی بر قصد او برای تداوم مقاومت و اعتراض خود در این مسیر، به‌رغم تمامی سوءرفتارها، تا زمان برآورده شدن درخواست‌های وی؛

ز) اشاره به اقدام دکتر السینکیس به آغاز اعتصاب غذا در اعتراض به شرایط غیرانسانی زندان و درخواست جهت باز پس گرفتن کتابی که وی در زندان نوشته و دست کم ۴ سال برای آن تحقیق و پژوهش کرده است و ارائه آن به خانواده‌اش: لازم به یادآوری است که دکتر السینکیس در حال حاضر به دلیل نقش مسالمت‌آمیز خود در خیزش‌های دموکراسی‌خواهانه سال ۲۰۱۱ میلادی در بحرین، در میانه بهار عربی، به تحمل حبس ابد در زندان جو محکوم شده است؛

ح) اشاره به اظهارات سید احمد الوداعی،^{۳۲} مدیر مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین، مبنی بر ابراز نگرانی در زمینه رو به وخامت نهادن وضعیت جسمانی دکتر السینکیس و آزار و اذیت متحمل شده در این مرکز درمانی، ضمن تأکید بر اینکه استاد محترمی چون او نمی‌بایست ناگزیر به گذراندن حتی یک لحظه در زندان شود و ناچار شدن او به گرسنگی دادن به خود برای بازپس گیری تحقیقاتش بسیار ظالمانه است؛

ط) الوداعی همچنین تأکید نمود که دولت بحرین بی‌درنگ باید به درخواست‌های دکتر السینکیس پاسخ گفته و او را بدون قید و شرط آزاد نماید؛

ی) اشاره به پاسخ وزارت خارجه آمریکا به خبرنگار خبرگزاری اسوشیتدپرس در رابطه با وضعیت دکتر عبدالجلیل السینکیس، مبنی بر جدی تلقی شدن اتهامات مبتنی بر سوءرفتار با زندانیان از سوی ایالات متحده و تعامل دولت این کشور با بحرین ضمن تأکید بر این امر که مشارکت در اعتراض‌ها و کنش‌گری‌های صلح‌آمیز نباید مبنایی برای پیگرد قانونی قرار گیرد؛

ک) اشاره به قدرانی وزارت خارجه ایالات از گام‌های اتخاذ شده از سوی دولت بحرین در راستای پرداختن به دغدغه‌های حقوق بشری، ضمن تأکید بر تداوم اقدام این وزارتخانه به درخواست از این کشور جهت حصول اطمینان از احترام به ضمانت‌های محاکمه عادلانه و رفتار انسانی با زندانیان؛

ل) اشاره به اقدام متداوم وزارت خارجه آمریکا به طرح موضوعات حقوق بشری با حکومت بحرین، از جمله نگرانی‌ها در زمینه رفتار با برخی از زندانیان و محکومان خاص، همچنین در رابطه با لزوم اجرای اصلاحات سیاسی و احترام به حق آزادی بیان برای تمامی افراد جامعه، ضمن انجام گفتگوهای منظم در زمینه مسائل و دغدغه‌های حقوق بشری با مقام‌های این کشور.^{۳۳}

^{۳۲}Sayed Ahmed Alwadaei

^{۳۳} گزارش مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین. قابل بازیابی در لینک:

<https://birdbh.org/2021/08/jailed-bahraini-academic-revealed-to-have-lost-۱۸۰۰-as-he-enters-42nd-day-of-hunger-strike>

*امارات متحده عربی

۱- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین؛^{۳۴} در روز جمعه ۵ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص وضعیت مدافعان حقوق بشر در امارات متحده عربی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به درخواست مری لالور؛^{۳۵} گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه وضعیت مدافعان حقوق بشر، در ماه فوریه سال ۲۰۲۱ میلادی، جهت آزادی مدافعان حقوق بشر در حال گذراندن محکومیت‌های طولانی‌مدت حبس در امارات متحده عربی؛

(ب) اشاره به سیستماتیک بودن آزار و اذیت مدافعان حقوق بشر در امارات متحده عربی و اقدام حکومت این کشور، از سال ۲۰۱۱ میلادی تاکنون، به افزایش سرکوب آزادی‌های بنیادین، از جمله آزادی بیان و تشکیل و مشارکت در اجتماعات و تجمعات صلح‌آمیز؛

(ج) اشاره به قرار گرفتن مدافعان حقوق بشر و اعضای خانواده‌های‌شان در معرض سوءرفتار و اقدام‌های تلافی‌جویانه، از جمله ناپدیدشدگی قهری، حبس خودسرانه، شکنجه، آزار و اذیت‌های قضایی، محاکمه‌های ناعادلانه، ممنوعیت‌های سفری و نظارت؛

(د) اشاره به اتکاء حکومت بر برداشت‌های مبهم از قوانین کیفری در راستای مجرم به شمار آوردن مدافعان حقوق بشر، از جمله بر اساس ماده ۱۷۶ این قانون مبتنی بر قائل شدن محکومیت حبس برای هر فردی که به صورت علنی به توهین به رؤسای حکومت، پرچم یا نماد ملی آن می‌پردازد: گفتنی است که بعدها این ماده گسترش یافته و تحت ماده ۸ این قانون، مقام‌های حکومتی بیشتری را نیز شامل شد؛

(ه) اشاره به همچنین اقدام حکومت، در ماه اوت سال ۲۰۱۴ میلادی، به صدور قانون جدیدی تحت عنوان مبارزه با تروریسم، ضمن گسترش تعریف تروریسم به مجموعه جامعی از فعالیت‌های صلح‌آمیز و مشروع که امکان مورد پیگرد قرار دادن معترضان مسالمت‌جو، مخالفان سیاسی و فعالان حقوق بشر را به عنوان تروریست فراهم می‌آورد؛

^{۳۴}Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)

^{۳۵}Mary Lawlor

و) اشاره به اقدام مقام‌های اماراتی به نقض بسیاری از موازین بین‌المللی و اصول حقوق بشری در زمینه سوءرفتار با مدافعان حقوق بشر، از جمله نقض حق آزادی بیان؛

ز) اشاره به همچنین مواجهه زندانیان، به‌ویژه زندانیان امنیتی به‌طور معمول، با حبس‌های خودسرانه، محاکمه‌های ناعادلانه و شرایط غیرانسانی حبس و قرار گرفتن مدافعان حقوق بشری در اغلب موارد، با سایر اقدام‌های غیرقانونی، از جمله فقدان تحقیقات مستقل، استفاده از اعتراف‌های اتخاذ شده تحت فشار به‌عنوان مدرک در فرآیندهای محاکمه، محرومیت از دسترسی به وکیل، حبس در مکان‌های نامعلوم، حبس‌های انفرادی طولانی‌مدت، مراکز حبس انباشته از جمعیت و غیربهداشتی، محرومیت از مراقبت‌های درمانی و پزشکی لازم و حتی شکنجه و سوءرفتار؛

ح) اشاره به اقدام دولت امارات به محبوس نگاه داشتن زندانیان همچنان پس از به اتمام رسیدن زمان محکومیت‌شان بدون ارائه توجیه حقوقی و بر اساس قانون مبارزه با تروریسم در مراکز موسوم به مراکز مشاوره و تحت این عنوان که آن‌ها تهدیدی برای امنیت ملی کشور به شمار می‌آیند، که از جمله می‌توان به این موارد اشاره کرد:

- عمران علی الحارثی^{۳۶} متهم در محاکمه موسوم به «یو.ای.ای - ۹۴» به تلاش برای براندازی نظام سیاسی حکومت که باید در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۹ میلادی آزاد می‌شده است؛

- عبدالله ابراهیم الهلو^{۳۸} زندانی سیاسی - عقیدتی که باید در ماه مه سال ۲۰۱۷ میلادی آزاد می‌شده است؛

- احمد محمد الملا^{۳۹} محکوم به ارتکاب به جرائم امنیتی که زمان محکومیت وی در ماه آوریل سال ۲۰۱۷ میلادی به پایان رسیده است؛

- خلیفه الرابعه^{۴۰} که زمان محکومیت او در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۸ میلادی خاتمه یافته است؛

^{۳۶}Omran Ali al-Harithi

^{۳۷}UAE-94

^{۳۸}Abdullah Ebrahim al-Helou

^{۳۹}Ahmed Mohammed Al-Mulla

^{۴۰}Khalifa al-Rabea

ط) اشاره به پرونده احمد منصور، مدافع حقوق بشر و سرشناس‌ترین فعال در این زمینه در امارات متحده عربی، که تلاش‌های او در زمینه جلب توجه جامعه جهانی در رابطه با موضوعاتی چون، حبس خودسرانه، اعمال شکنجه، سوءرفتار و رفتارهای ترذیلی، محاکمه‌های ناعادلانه، فقدان استقلال قوه قضاییه و قوانین داخلی متناقض با حقوق بین‌الملل، موجب حبس وی در سال ۲۰۱۷ میلادی شد؛

ی) اشاره به دستگیری منصور در منزلش در ماه مارس سال ۲۰۱۷ میلادی به اتهام نشر اکاذیب در راستای فتنه‌انگیزی، نفرت‌پراکنی و تخریب وحدت ملی؛

ک) اشاره به محکومیت او به تحمل ۱۰ سال حبس، در ماه مه سال ۲۰۱۸ میلادی، پس از گذراندن بیش از یک سال در حبس پیشامحاکمه در مکانی نامعلوم و بدون دسترسی به وکیل، به دلیل انتشار مطالبی در شبکه‌های اجتماعی در انتقاد از موارد نقض حقوق بشر مرتکب شده از سوی حکومت امارات متحده عربی؛

ل) اشاره به محکومیت منصور به توهین به موقعیت و اعتبار امارات متحده عربی و نمادها، از جمله رهبران آن و تلاش برای تخریب روابط این کشور با کشورهای همسایه از طریق نشر گزارش‌ها و اطلاعات کذب در شبکه‌های اجتماعی؛

م) اشاره به مواجهه منصور با موارد نقض جدی موازین بین‌المللی و قرار گرفتن او در معرض آزار و اذیت‌های متعدد از سوی مقام‌های زندان؛ این در حالی است محاکمه و جلسات تجدیدنظرخواهی وی حاکی از موارد نقض جدی فرآیند قضایی مناسب و ضمانت‌های محاکمه عادلانه بوده است؛

ن) اشاره به شرایط دهشت‌بار حبس منصور، از جمله حبس در سلول انفرادی و مجاز نبودن برای برقراری هرگونه ارتباط با دیگر زندانیان و خانواده‌اش، محرومیت از ملزومات اولیه، از جمله تخت، مواد بهداشتی و مطالب خواندنی و به‌عبارت‌دیگر محرومیت او از تمامی حقوق خود به‌عنوان یک زندانی، بر اساس قانون بین‌المللی حقوق بشر که امارات متحده عربی نیز به آن پیوسته است؛

س) اشاره به مبادرت ورزیدن او به دو بار اعتصاب غذا در سال ۲۰۱۹ میلادی، که سرانجام به کسب اجازه جهت تماس با خانواده برای دو بار در ماه و دسترسی به نور خورشید برای سه بار در هفته منجر شد؛

ع) اشاره به اظهارات کارشناسان مختلف حقوق بشر سازمان ملل مبنی بر به شمار آوردن دستگیری و حبس احمد منصور، به عنوان حمله مستقیم به فعالیت‌های مشروع مدافعان حقوق بشر در امارات متحده عربی و تأیید تناقض شرایط حبس وی با موازین اساسی بین‌المللی حقوق بشر؛

ف) تأکید بر ضرورت مسئول به شمار آوردن امارات متحده عربی به دلیل آزار و اذیت، شکنجه و اعمال سوءرفتار علیه مدافعان حقوق بشر: این در حالی است که بسیاری از کشورهای غربی از جمله ایالات متحده آمریکا و فرانسه همچنان در حال کسب منافع از مبادلات تسلیحاتی و مشارکت‌های تجاری سودمند خود با این کشور فارغ از وقوع موارد نقض حقوق بشر در آن هستند؛

ص) اشاره به از سوی دیگر اقدام‌های سایر کنشگران بین‌المللی، از جمله پارلمان اروپا، در این رابطه که با صدور قطعنامه‌ای در این زمینه از حکومت امارات متحده عربی درخواست نمود تا تمامی اشکال آزار و اذیت علیه مدافعان حقوق بشر را متوقف سازد؛

ق) تأکید بر ضرورت اقدام جامعه بین‌المللی به درخواست از این کشور جهت احترام گذاردن به حقوق بین‌الملل و موازین حقوق بشری؛^{۴۱}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims

of Violence

۲- انتشار نامه سرگشاده از سوی نهاد کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی،^{۴۲}

در روز چهارشنبه ۳ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست از پارلمان امارات متحده عربی

^{۴۱} گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین، قابل بازیابی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2021/08/the-situation-of-human-rights-defenders-in-the-united-arab-emirates/>

^{۴۲} International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICF UAE)

جهت اتخاذ اقدام اضطراری در رابطه با دکتر ناصر بن غیث^۳، زندانی سیاسی. برخی از محورهای این نامه عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست از اعضای شورای فدرال ملی امارات متحده عربی جهت مداخله اضطراری در پرونده دکتر ناصر بن غیث، استاد دانشگاه، که ناعادلانه محبوس شده است؛

ب) اشاره به گذشت ۶ سال از دستگیری خودسرانه بن غیث، اقتصاددان و استاد سرشناس شعبه دانشگاه سوربون پاریس در ابوظبی، در ماه اوت سال ۲۰۱۵ میلادی؛

ج) اشاره به ناپدیدشدگی قهری او و نگاه داشته شدن وی در مکانی محرمانه برای مدت ۸ ماه که در این مدت در معرض شکنجه و سایر سوءرفتارها قرار گرفته است؛

د) اشاره به منجر شدن محاکمه او در ماه مارس سال ۲۰۱۷ میلادی به محکومیت به تحمل ۱۰ سال حبس تنها به دلیل انجام فعالیت‌های صلح‌آمیز و مشروع حقوق بشری؛

ه) اشاره به عدم مشروعیت اتهامات وارده به بن غیث جهت محکومیت او به تحمل ۱۰ سال حبس و حاکی بودن آن‌ها تنها از اتخاذ اقدامی تلافی‌جویانه از سوی حکومت در قبال صراحت او در زمینه حقوق بشر: به عبارت دیگر تلاش‌های وی در زمینه جلب توجه جامعه جهانی به سابقه ضعیف حقوق بشری امارات متحده عربی به‌عنوان اقداماتی در راستای آسیب رساندن به اعتبار و شأن حکومت و نهادهای آن جلوه داده شده است؛

و) اشاره به همچنین وضعیت نامناسب سلامتی بن غیث که با توجه به مخاطرات ناشی از شیوع ویروس همه‌گیر کرونا مورد تهدید قرار گرفته است؛

ز) اشاره به در مجموع سه بار مبادرت ورزیدن او به اعتصاب غذا در طول مدت حبس و قرار گرفتن مکرر وی در معرض شکنجه و سوءرفتار از سوی نگهبانان زندان؛

ح) اشاره به محبوس شدن او در شرایط غیربهداشتی و محرومیت متداوم وی از درمان‌های ضروری پزشکی برای فشار خون بالا و از این‌رو ابراز نگرانی در زمینه رو به وخامت نهادن وضعیت پیشاپیش ناگوار سلامتی و مورد تهدید قرار گرفتن زندگی وی در صورت عدم آزادی او از حبس؛

^۳Nasser bin Ghaith

ط) خاطر نشان کردن درخواست مری لالور، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه وضعیت مدافعان حقوق بشر، در ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، جهت آزادی بی‌درنگ و بدون قید و شرط او، همچنین درخواست جهت آزادی محمد الرکن و احمد منصور، دیگر زندانیان سیاسی - عقیدتی؛

ی) اشاره به درخواست از پارلمان امارات متحده عربی جهت اقدام به آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط دکتر ناصر بن غیث، که سلامتی او در مخاطره قرار دارد و کنش‌گرایی صلح‌آمیز وی توجیهی برای محکومیت او به تحمل ۱۰ سال حبس نیست؛^{۴۴}

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه؛^{۴۵} در روز سه‌شنبه ۲ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص ابراز نگرانی در زمینه حبس شهروندان ایغور در زندانی مخفیانه در امارات متحده عربی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به صدور بیانیه از سوی دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه در زمینه نگرانی‌های جدی در خصوص اتهامات مربوط به حبس شهروندان چینی در مکانی غیررسمی در دبی و درخواست جهت انجام تحقیقات در این رابطه، همچنین درخواست از مقام‌های امارات متحده عربی در زمینه تصریح تمامی جزئیات این رویداد؛

ب) اشاره به گزارش انتشار یافته از سوی خبرگزاری اسوشیتدپرس مبنی بر اتهام مربوط به مورد بازجویی قرار گرفتن یک زن ۲۶ ساله چینی به نام وو هوان^{۴۶} - که از شهروندان ایغوری به شمار نمی‌آید - از سوی مقام‌های چین در هتل محل اقامت او در روز ۲۷ مه سال جاری میلادی، پیش از انتقال وی از سوی پلیس دبی به پاسگاه پلیس؛

ج) اشاره به حبس هوان در پاسگاه پلیس به مدت ۳ روز و سپس انتقال او با دستبند به ویلایی با اتاق‌های مجزا و تغییر کاربری داده شده به سلول‌هایی با درهای آهنی که در آنجا وی صدای دو زندانی ایغور را از سلول‌های مجاور خود شنیده است؛

^{۴۴} نامه سرگشاده نهاد کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل‌بازبینی در لینک:

<http://icfuae.org.uk/press-releases/open-letter-calling-uae-parliament-take-urgent-action-emirati-prisoner-conscience-dr>

⁴⁵Euro-Mediterranean Human Rights Monitor

⁴⁶Wu Huan

د) اشاره به اظهارات این زن چینی مبنی بر مورد تهدید قرار گرفتن در دوران بازجویی و ناگزیر شدن وی به امضاء مدارک حقوقی مبنی بر متهم نمودن نامزدش به آزار و اذیت او، پیش از آزادی در روز ۸ ژوئن سال جاری میلادی: گفتنی است که نامزد وی تحت تعقیب مقام‌های چینی قرار دارد؛

ه) اشاره به حاکی بودن این رویداد بار دیگر از مشارکت مقام‌های امارات متحده عربی در این رابطه، با توجه به در اختیار داشتن زندان‌های مخفیانه در کشور و همچنین اقدام آن‌ها به استرداد افراد تحت تعقیب؛

و) اشاره به اقدام امارات متحده عربی، در ماه فوریه سال ۲۰۱۸ میلادی، به استرداد احمد طالب^{۴۷} شهروند ایغوری به چین، به‌رغم امکان قرار گرفتن او در معرض موارد جدی نقض حقوق بشر، با توجه به اقدام‌های غیرقانونی پکن در قبال مسلمانان ایغور این کشور؛ ز) اشاره به حاکی بودن شهادت خانم وو هوان از ارتباط این رویداد با سایر موارد استرداد افراد تحت تعقیب از سوی کشورهای عرب منطقه و قرار دادن آن‌ها در اختیار مقام‌های چینی در سال‌های اخیر؛

ح) اشاره به ردیابی موارد اخراج ۱۳۲۷ تن از شهروندان ایغور اخراج شده از ۲۰ کشور از سال ۲۰۱۴ میلادی تاکنون از سوی «پروژه حقوق بشر ایغور»؛

ط) اشاره به گزارش‌های مستند مبنی بر اقدام عربستان سعودی به اخراج قهری ۵ مسلمان ایغور به چین در سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ میلادی و همچنین گزارش‌های مستند دیگر در زمینه ناپدیدشدگی ده‌ها دانشجوی ایغور در حال تحصیل در مصر پس از دستگیری و حبس از سوی مقام‌های این کشور در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۷ میلادی، که گمان می‌رود به اجبار به چین مسترد شده باشند؛

ی) اشاره به اقدام مقام‌های مراکش، در اواخر ماه ژوئیه سال گذشته میلادی، به دستگیری ادريس حسن^{۴۸} فعال ایغوری، پس از عزیمت به این کشور از ترکیه، بر اساس حکم بازداشت صادر شده از سوی حکومت چین و انتشار یافته توسط پلیس بین‌الملل؛

ک) اشاره به اقدام عربستان سعودی، مصر و امارات متحده عربی، به همراه ۳۴ کشور دیگر، در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۹ میلادی، به ارسال نامه به سازمان ملل مبنی بر حمایت از سیاست چین در قابل اقلیت‌های ساکن استان شمالی سین‌کیانگ در این کشور؛

ل) اشاره به تناقض اقدام مقام‌های امارات متحده عربی، سعودی و مصری به اخراج قهری مسلمانان ایغور به چین، با تعهدات این کشورها بر اساس کنوانسیون منع شکنجه که بر اساس ماده سوم آن هیچ کشوری نباید اقدام به اخراج، بازگرداندن یا استرداد فردی به کشوری دیگر نماید - کشوری که بر اساس دلایل قابل استناد امکان قرار گرفتن او در معرض خطر شکنجه در آن وجود داشته باشد؛

م) اشاره به سابقه امارات متحده عربی در زمینه حبس شهروندان خود یا اعضاء ملیت‌های دیگر در زندان‌های مخفی که سوابق ده‌ها مورد از آن‌ها به ثبت رسیده است و از آخرین موارد آن می‌توان به حبس شاهزاده لطیفه دختر حاکم دبی اشاره کرد: او در سال ۲۰۱۸ میلادی در ویلایی، بدون امکان ارتباط با جهان خارج محبوس شده بود، پیش از آنکه سرانجام در ماه ژوئن سال ۲۰۲۱ میلادی اجازه خروج از کشور را دریافت نمود؛

ن) اشاره به شرم‌آور بودن تداوم اقدام مقام‌های امارات متحده عربی به در اختیار داشتن زندان‌های مخفی در کشور خود و یا مشارکت در مدیریت این اماکن در کشورهای دیگر، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های این کشور به در اولویت قرار دادن تعهدات حقوقی و اخلاقی خود در قبال ملاحظات سیاسی و پایان بخشیدن به تمامی موارد حبس غیرقانونی افراد در اماکن غیر رسمی؛

س) اشاره به ظالمانه بودن اقدام مقام‌های امارات متحده عربی به ایجاد زندان‌های مخفیانه برای افراد گریزان از ستم و بیدادگری و قرار دادن آن‌ها در معرض آزار و اذیت و اخراج قهری به جای فراهم آوردن حمایت‌های لازم از آن‌ها؛

ع) تأکید بر ضرورت اقدام کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل به محکوم کردن نقض حقوق اساسی افراد از سوی مقام‌های اماراتی، برقراری ارتباط با مقام‌های این کشور جهت

حصول اطمینان از احترام آن‌ها به حقوق شهروندان خود و کشورهای دیگر و اجرای موازین حقوق بشری به هنگام حبس و بازجویی و استرداد افراد تحت تعقیب به کشورهای مبدأشان.^{۴۹}

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر کشورهای منطقه

*اتتلاف به رهبری عربستان

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز جمعه ۵ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دادگاهی در یمن به محکوم کردن رهبر نیروهای انصارا... و ۱۷۳ تن دیگر از افراد این گروه به اعدام. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام دادگاه نظامی یمن به محکوم کردن عبدالمالک الحوثی^{۵۰} و ۱۷۳ تن از دیگر افراد انصارا... به اعدام با جوخه آتش؛

ب) اشاره به متهم شدن محکومان به سازماندهی کودتای نظامی علیه رژیم و ارتکاب به

حملات نظامی و جنایات جنگی؛

ج) اشاره به به‌شمار آمدن گروه انصارا... از سوی این دادگاه رسماً به‌عنوان «سازمانی

تروریستی» ضمن تأکید بر ممنوعیت اقدام‌های آن‌ها، همچنین مورد مصادره قرار گرفتن

اموال و دارایی‌ها و خلع سلاح اعضای آن و تحویل تمامی تجهیزات نظامی‌شان به وزارت

دفاع یمن؛

^{۴۹} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه. قابل‌بازبینی در لینک:

<https://euromedmonitor.org/en/article/4579/UAE:-Reports-of-Uyghurs%E2%80%A9-99->

detention-in-a-secret-prison-raise-concerns

^{۵۰}Abdulmalik Al-Houthi

د) اشاره به درخواست این دادگاه از دیوان کیفری بین‌المللی جهت مورد پیگرد قرار دادن ایران به دلیل مشارکت در جنایات نظامی در یمن؛

ه) گفتنی است که دادگاهی در شهر مأرب، در ماه ژوئیه سال جاری میلادی، جلسه بدوی محاکمه رهبران انصارا... را برگزار و آن‌ها را متهم به سازماندهی کودتا علیه دولت عبد ربه منصور هادی در سال ۲۰۱۵ نمود؛^{۵۱}

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۲ شهریورماه ۱۴۰۰، در خصوص افزایش قابل توجه نیاز به سرپناه برای بی‌جاشدگان یمنی در منطقه مأرب. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) هشدار کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل در زمینه افزایش نیازهای بشردوستانه، از جمله سرپناه در میان جوامع بی‌جاشده یمنی، با توجه به تداوم منازعات در استان مأرب؛

ب) اشاره به اظهارات سخنگوی این نهاد سازمان ملل مبنی بر استفاده خارج از ظرفیت از سرپناه‌هایی که در حال حاضر نزدیک به ۱۹۰ هزار تن از مردم یمن را در خود جای داده‌اند، ضمن تأکید بر اسفناک بودن شرایط با توجه به عدم کفایت تعداد سرپناه‌ها و تخریب بسیاری از آن‌ها بر اثر وقوع سیل در ماه‌های اخیر و حوادث آتش‌سوزی به دلیل ناگزیر بودن مردم به آشنیزی با آتش؛

ج) اشاره به بی‌جاشدگی نزدیک به ۲۴ هزار تن از مردم بر اثر منازعات مسلحانه، گلوله‌باران و حملات هوایی در استان مأرب از ابتدای سال جاری میلادی: این در حالی است که این منطقه پیشاپیش میزبان یک چهارم از ۴ میلیون مردم بی‌جاشده این کشور است که در جستجوی ایمنی در مراکز شهری و ۱۵۰ سکونت‌گاه غیررسمی بوده‌اند؛

^{۵۱} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به ناگزیر شدن شمار زیادی از خانواده‌های بی‌جاشده به ساخت سرپناه با استفاده از رواندازهای کهنه و روکش‌های پلاستیکی با توجه به کمبود منابع بشردوستانه، همچنین اشاره به کمبود آب تمیز، سرویس‌های بهداشتی، برق و مراکز درمانی: این در حالی است که ۸۰ درصد از بی‌جاشدگان را زنان و کودکان تشکیل می‌دهند که با توجه به کمبود سرپناه به دلیل افزایش جمعیت، فقدان فضای خصوصی و دسترسی محدود به خدمات اولیه، همچون سرویس‌های بهداشتی یا آب در رنج و عذاب به سر می‌برند؛

ه) اشاره به همچنین هراس بی‌جاشدگان از ناگزیر شدن به تخلیه، با توجه به اینکه ۹ سرپناه از میان هر ۱۰ سرپناه بر زمین‌های شخصی بنا شده و برای آن توافقی نیز صورت نپذیرفته است؛

و) اشاره به افزایش معضل تخلیه در مناطق شهری با توجه به افزایش اجاره‌بها پس از موج اخیر بی‌جاشدگی‌ها: گفتنی است که حدود ۸۵ درصد از خانواده‌های بی‌جاشده به دلیل کمبود فرصت‌های تأمین معیشت خود از پرداخت منظم اجاره‌بها ناتوان هستند؛ این در حالی است که یک چهارم بی‌جاشدگان در استان مأرب نیز هیچ‌گونه منبع درآمدی ندارند؛

ز) اشاره به قابل دسترس بودن تنها ۲۱ درصد از ساکنان این منطقه از سوی سازمان‌های امدادرسان با توجه به عدم امنیت جاری در آن، ضمن درخواست از تمامی طرف‌های درگیر در این منازعه به حصول اطمینان از دسترسی بلا مانع بی‌جاشدگان به سرپناه‌ها در راستای تضمین تحویل ایمن کمک‌های بشردوستانه^{۵۲}؛

Organization for Defending Victims
of Violence

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز شنبه ۳۰ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص امکان‌ناپذیری دستیابی ۳ میلیون کودک یمنی به تحصیل به گفته سازمان صلیب سرخ جهانی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۵۲} گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازیابی در لینک:

الف) اشاره به اظهارات کاتارینا ریتز^{۵۴}، رئیس بخش یمن در سازمان صلیب سرخ جهانی، در روز جمعه ۲۹ مردادماه، مبنی بر امکان‌ناپذیری ثبت‌نام ۳ میلیون کودک یمنی در مدارس در سال جاری با توجه به تداوم منازعات در این کشور؛

ب) اشاره به منجر شدن این منازعات به تخریب صدها مدرسه در یمن و محرومیت حدود ۳ میلیون کودک از حضور در مدارس در سال تحصیلی جدید، ضمن تأکید بر اینکه کودکان یمنی نیز مانند تمامی کودکان جهان نیازمند بازگشت به مدارس و تحصیل هستند؛

ج) اشاره به گزارش صندوق حمایت از کودکان ملل متحد (یونیسف)، در روز یکشنبه ۱۷ مردادماه، مبنی بر نیاز ۸,۱ میلیون کودک یمنی به کمک‌های تحصیلی اضطراری: این در حالی است که سال تحصیلی جدید از هفته گذشته و در میانه شرایط زندگی و سلامت به شدت دشوار در این کشور آغاز شده است؛

د) اشاره به تداوم جنگ در یمن به مدت نزدیک به ۷ سال که بنا به گفته سازمان ملل، منجر به کشته شدن ۲۳۳ هزار تن از مردم این کشور شده، درحالی‌که ۸۰ درصد از جمعیت آن (حدود ۳۰ میلیون نفر) برای بقاء خود نیازمند کمک‌های بشردوستانه در بدترین بحران بشری جهان هستند.^{۵۵}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۵۴}Katharina Ritz

^{۵۵} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20210821-red-cross-3-million-yemen-children-unable-to-access-education>